

ZASUĚŤTE DÍTKY

v
PANNĚ MARIÍ

ZASVĚCUJTE DĚTI PANNĚ MARIÍ!

Veliký a vznešený jest úkol křesťanské matky. Na ní závisí blaho neb neštěstí jejích dětí. Na jejích kolenou se tvoří nejvzácnější statek světa. Zpravidla matka sází semena budoucích světců. Věhlasný biskup Ketteler právem píše: »Křesťanská matka je největší dar Boží.« Matka má zvláštní dovednost, řekl bych milost, učiti své děti náboženství. Co vloží matka do dětského srdce, sroste s ním a zůstane v něm nesmazatelně po celý život. Na duši dětskou lze úžasně brzy nábožensky působiti.

Mnozí slavní mužové doznali v pozdějším svém životě s pohnutím, že za své náboženství mají co děkovati jedině své matce, na jejímž klíně se naučili modlit. Matčina modlitba za dítky, a její zbožná přání, mívají často přímo zázračnou sílu, zázračný účinek. Sv. Mechtilda v jednom vidění spatřila v nebi uprostřed blažených řeholnic dívku, která zemřela ve věku šesti let. Podivila se. I bylo jí zjeveno, že dítě má za tuto svou slávu děkovati modlitbě své matky která je zasvětila ještě před narozením stavu řeholnímu a Pánu Bohu. Chce-li matka učiniti své děti šťastnými časně i věčně, docílí toho způsobem nejvznešenějším, když je zasvětit Rodičce Boží a učiní je dítkami mariánskými. Tuto radu dala sama neblahoslavenější Panna sv. Brigitě slovy: »Učiň, aby tvé děti staly se i dětmi mými!«

CO ZNAMENÁ „ZASVĚTILI SVÉ DĚTI PANNĚ MARIÍ“?

Chce-li matka zasvětit své dítě Marii, učiní tak - možno-li - u mariánského oltáře. Odevzdá své dítě nebeské Matičce

do vlastnictví, aby je chránili na těle i na duši a dovedla je k životu věčnému. Když odevzdává takto své dítě Panně Marii, slíbí jí zároveň, že bude zasvěcené dítě ce nejpečlivěji vychovávat a že mu záhy vstoupí do srdce dětinnou lásku k Rodičce Boží. V den zasvěcení udělí matka dle možnosti almužnu. Rakouská císařovna Marie Terezie obětovala za každé své dítě sošku dítěte z ryzího stříbra. To bylo důkazem, že je s důvěrou odevzdává Rodičce Boží. Dítě, které bylo takto svou matkou zasvěceno Panně Marii, jistě bude po celý život zakoušeti zvláštním způsobem její materské lásky.

Cihodná Anna Kateřina Emmerichová byla kdysi u smrtelného lože umírajícího poustevníka, který dříve vedl po celá desetiletí život prostopášný. Tři roky před smrtí ukázala se mu neblahoslavenější Panna a řekla mu, že ho jeho matka při narození jí zasvětila, aby se tedy obrátil. Šel do sebe, a zemřel blaženou smrtí. Z tohoto příkladu jest zřejmo, jaký účinek mívá zasvěcení Panně Marii.

V městečku Sethfeh v Egyptě, kde bydlí Koptové, podařilo se horlivému misionáři počátkem XVIII. století obrátiti, několik rodin na víru Kristovu. Mezi nimi byl také Josef Bisciarah se svou manželkou. Roku 1714 narodil se jim chlapeček, jemuž dáno na křtu svatém jméno Abulcher. Zbožný otec vzal dítě do náručí a předstoupiv před oltář Matky Boží, pravil: »Ty buď na příště jeho Matkou. Od tohoto okamžiku odevzdávám ti své dítě, zachovej je ve víře katolické, v čistotě, buď mu zástitou proti zlému nepříteli až do smrti.« Od této chvíle bylo zjevno, že Maria dítko přijala za své. Neobyčejná zbožnost a láska k Panně Marii, láska k sv. čistotě, zdobily dítko hned od maličkosti. Když se později octl v nebezpečí námořních lupičů, kteří by ho zajali a prodali za otroka, utekl se opět k Panně Marii.

Prosil ji, aby ho jako Matka jeho vytrhla z nebezpečí. V tom okamžiku se objevily dvě lodě rytířů Maltézských, a jejich pomocí byl Abulcher zachráněn.

DĚTI DLUŽNO ZASVĚCOVATI PANNĚ MARIÍ ZÁHY.

Velmi se doporučuje křesťanským matkám, aby své děti zasvěcovaly Panně Marii již před jejich narozením. Pán Bůh totiž rád přitahuje k sobě děti. »Hospodin mne od lůna matčina povolal, vzpomněl, by jméno mi dal, již v životě mateřském.« (Is. 49, 1.) V životopise mnohých světců čteme o takových zbožných matkách. Panna Maria jistě zachová děti, které tak záhy jí byly zasvěceny, aby se staly účastny milosti křtu svatého. - Páter Huby píše: »Dítě, kterému svatým křtem dostalo se milosti Boží, má v sobě klenot, který je cennější než slunce a krásnější než všechna přirozená krása andělů a lidí na zemi.« Křtem stalo se dítětem nejvyššího Krále nebes i země, ano ještě více: svatostánkem Božím, neboť Pán Bůh přebývá v jeho srdci. Svatí andělé obklopují je, chrání, vodí a řídí! Svatý křest je milost tak veliká, že jí na tomto světě nikdy nepochopíme. O sv. Ludvíku francouzském se vypravuje, že po celý život obzvláště miloval město Poissy, ve kterém se narodil a byl pokřtěn.

Když matka sv. Aloisa byla při jeho narození v převelikém nebezpečí života, učinila slib, že s dítětem, přijde-li zdravo na svět, vykoná pout' do Loreta. Důvěrná její modlitba byla vyslyšena. Vůbec měly by matky, (jsou-li ve stavu požehnaném, uctívati zvláštní pobožností blahoslavenou Matku Páně.

Také je dobré dávat každému dítěti jméno Maria. Není toto jméno výhradně majetkem dívek. I hoši je mohou nositi, jak je známo ze života světců. Tak je měl sv. Alfons, sv.

Kliment, sv. Jan Maria Vianney. Může býti dáno toto jméno všem dětem hned na křtu svatém. K prvnímu hlavnímu jménu každého dítěte se přidá ještě druhé jméno Maria. Také je dovoleno přidati jméno Maria později, když nebylo dáno na křtu svatém. Tímto způsobem svěřuje matka své dítě, a takřka je předává v mateřské dlaně nebeské Matky Marie Panny, která dovede více chránit než matka rodná, která vidí dále, než kterákoliv matka pozemská. Řeholní kněz byl na výpomoci ve V. M. Když se zapisoval do kostelní knihy a kostelník uviděl ve jménu i »Maria«, zvolal: Já dal Maria všem svým dětem.

Když sv. Jan Bosko měl býti vysvěcen na kněze, řekla mu matka: »jeničku, oblékl jsi kleriku a jistě tušíš blahou radost, jakou z tvé obláčky mám. Ale pamatuj si, nikoliv klerika, nýbrž praktický ctnostný život bude ctí tvého duchovního stavu. Kdybys, nedej Pán Bůh, pochyboval o svém povolání, nezneucti, prosím tě, tento šat. Svlékni jej okamžitě, budeš mi milejší jako chudobný venkovan než jako kněz, nedbalý svých povinností. Když ses narodil, zasvětila jsem tě Panně Marii, když jsi odcházel na studie, odporučovala jsem ti především úctu a oddanost k Panně Marii, nyní tě prosím, odevzdej se jí úplně. Miluj ty, kteří jí milují, a staneš-li se knězem, rozšiřuj neustále oddanou úctu k této milostivé Matičce...«

Sv. Ondřej Korsinský byl od svých zbožných rodičů zasvěcen Bohu a Božské Matce dříve ještě než se narodil. V noci před jeho narozením měla matka Peregrina podivný a hrozný sen. Zdálo se jí, že se jí narodil vlk, který vběhl do jednoho kostela a tam se proměnil v beránka. Tento podivný sen utkvěl matce v paměti. Když se Ondřej stával neposlušným, vzdorovitým, zlým, tanul matce její sen na mysli. Jednoho dne zavolali zarmoucení rodiče mladého Ondřeje k sobě,

aby mu vážně domluvili pro jeho nepříslušné, nepěkné a divoké chování. Avšak Ondřej se zdráhal uposlechnouti hlasu dobrých rodičův, a ve hněvu pronesl i nadávky, jež bolestně se dotkly starostlivých rodičů, kteří s ním dobře smýšleli. Tu matka, všecka zarmoucená, se slzami v očích mu pravila: »Ty, synu, jsi opravdu oním vlkem, kterého jsem ve snu viděla!« Když se Ondřej vyptával, co znamenají její slova, vypravovala mu matka svůj sen, a svěřila mu také, že ho již tehdy před narozením zasvětila nejsvětější Panně Marii, a že jí tedy přináleží. Toto vypravování mělo spasitelný účinek na srdce mladého knížete. Nemohl po celou noc usnouti; myšlenka, že náleží nebeské matce, pronásledovala ho a nedala mu oka zamhouřiti. »Panenská Matko mojex«, volal často, »poněvadž jsem tvůj, chci ti ve dne v noci ochotně sloužiti; ty však pros za mne svého Syna, aby mně milostivě odpustil hříchy mé mladosti!« Na úsvitě odebral se do kostela karmelitánského, padl tam, hořké slzy prolévaje, před obrazem Matky Boží, a zasvětil se z celého srdce službě své nebeské Matky. Nato vstoupil do kláštera Karmelitů, kde andělským svatým životem vyplnil sen své matky. Umřel r. 1373 jako biskup ve Fiesole, a byl od papeže Urbana VIII. vráđen do počtu svatých.

Když měl sv. František Saleský, asi 17 roků, byl v Paříži, kde právě studoval. Ve studiích vynikal nejen pílí, nýbrž i neobyčejnou zbožností. Avšak Bůh chtěl sv. jinocha zkusiti, a dopustil na něho zvláštní pokušení. Stalo se, že František upadl v trudnomyslnost. Obzvláště ho trápila myšlenka, že jest od Boha zavržen a že nebude spasen. Dnem i nocí plakal hořce, úzkost duše odňala mu všecku radost, kterou jindy pociťoval modlitbě; nemohl již ani jíst, pít, ani spát. Celé tělo jeho chřadlo očividně. V takových hrozných okamžicích často volal: »Mám tedy býti navždy

zbaven milosti Boží, ač Bůh ke mně býval vždy tak laskavý? Mám navždy býti zbaven milosti a lásky věčné, po nichž jsem tak toužil? Mám býti zbaven i tebe, Maria Panno, a nikdy tě v nebi nespatriím?« Tento hrozný duševní stav trval celý měsíc. V největší úzkosti a nevěda si jiné rady šel do chrámu a uzel na stěně obraz, na němž napsána byla modlitba: »Pomni, ó nejdobrotivější Panno, že nebylo slýcháno, abys byla koho opustila, kdo se utikal pod ochranu tvou.« Povzbuzen touto modlitbou, vrhl se sv. František na kolena před oltářem Panny Marie a modlil se s největší zkroušeností onu modlitbu, obnovil slib sv. čistoty, a slíbil, že se denně bude modliti svatý růženec. Nakonec připojil slova: »O Královno moje, buď mou přimluvkyní u svého Syna, k němuž si netroufám s prosbou se obrátiti; ó Matko má, když nebudu moci, já nešťastník, milovati svého Spasitele na onom světě, ač poznávám, jak je hoden milování, vypros mi aspoň milost, abych ho zde na zemi tak miloval, jak jen mohu; o tuto milost tě prosím, a doufám, že mi ji vyprosíš.« Sotva dokončil modlitbu, cítil, že byl vyslyšen. Jakoby mu kámen spadl se srdce. Bylo mu volno, a srdce jeho naplněno bylo mírem a útěchou. Od té doby neměl podobného pokušení. Za to po celý život byl vroucím ctitelem Panny Marie, a nepřestal ani slovy ani spisy velebiti lásku a milosrdenství bl. Panny Marie.

Blah. Rupert, pozdější opat kláštera benediktinského, neměl v mládí daru, aby se mohl naučiti potřebným vědomostem. Všechna snaha, kterou věnoval studiu, jevila se marnou. V této své veliké nesnázi utekl se k Panně Marii, a vzýval ji převroucně jako »Stolici moudrosti*«. Se slzami v očích padl před její obraz a úpěnlivě prosil, aby mu vyprosila u svého Syna dar vědy. Sotva dokončil svou modlitbu, zjevila se mu Panna Maria, laskavě na něho pohlédla

a pravila: »Synu můj, oč prosíš tak úpěnlivě? O vědomosti? Budš! Tvé přání bude splněno. Budeš mezi všemi vrstevníky nejučenější; nikdo tě vědomostmi nepředčí. Hleď však, abys nezneužíval daru, který ti bude svěřen!« A tak se stalo. Od té chvíle nabyt velikých vědomostí v Písmě svatém; četl v něm ustavičně a byl rozničen velikou láskou k Pánu Bohu.

Bratr sv. Petra Daruiánského, Marinus, se zasněvil v mladých letech nebeské Královně před jejím oltářem. Dojemná jsou slova, jimiž ji prosil, aby byla jeho paní a vůdkyní: »Kdybch se vzpíral za tebou jít, zlom moji pýchu; kdybch vzdoroval nespouštěj se mne zraku, kdybch se provinil, neodmítej mne od sebe pro svatou lásku svou!« Co byl živ, kráčel ve stopách Mariiných, A jaký byl večer jeho života? Skonal takovou smrtí, že mu záviděli všichni, kdož stáli u jeho lože. Jeho poslední pohled a poslední povzdech patil Panně Marii.

PANNA MARIA - OCHRÁNKYNĚ NEVINNOSTI.

Dobré matce nic nemá více ležeti na srdci než, aby její dítka si zachovaly nevinnost a čistotu. Sv. Ludvíkovi francouzskému často říkala jeho matka: »Raději bych tě viděla mrtvého u svých nohou, než by ses měl někdy dopustit smrtelného. hříchu.« - Jak vzácná je nevinnost a čistota! Nevinné, čisté duše jsou lilie v zahradě Církve svaté. Nevinnost je převzácný statek a zdroj všeliké ctnosti i radosti. Na člověka čistého usmívá se štěstí ustavičně. Pán Bůh je v něm, a jeho podíl je nebe. Čistotu a nevinnost provází nezřídka i v časných věcech velmi nápadně požehnání Boží, kdežto opak mívá často za následek kletbu a neštěstí. Čisté, neznesvěcené mládí činí člověka

oblíbeným u všech tak, že i sám bezbožný Voltaire vyznává: Čistý jinoch je nejkrásnější tvor na světě.«

Nevinnost a čistota jsou zvláště potřebné ke šťastné volbě stavu; dávají člověku zvláštní míru moudrosti, která jej chrání od přehmatů a vede nejjistější cestou k cíli. Jedním slovem: nevinnost a čistota mívají v zápětí nesmírné požehnání. Byl-li však klenot čistoty ztracen, na věky se nevrátí. Trhliny zůstanou i v nebi, a ani světec nenajde znovu okrasu nevinnosti. Jistá svatá duše viděla u vytržení kajícího hříšníka po jeho smrti. Roucho jeho bylo bílé jak stříbro, ale plno trhlín. Tyto trhliny byly však pokryty zlatem a drahokamy. Roucho bílé jako stříbro značí křestní nevinnost, zlato a drahokamy jsou skutky kající.

Svět je pln Herodů, kteří vraždí nevinnost dítek. Často bývají to vlastní rodiče, kteří za babku prodávají nevinnost svých dětí, místo aby ji opatrovali jako vzácný drahokam. Běda takovým rodičům! Jak často bývá za našich dnů chrám Boží v dětských duších znesvěcován a hanoben! Je to přímo zázrak, zachová-li si mladý člověk nevinnost. Již v raném věku dětském, ve škole, bývají dítky často vydány velikým nebezpečím a ztrácejí svou nevinnost. Tak může býti jediným mravně zkaženým dítětem snadno zamořena celá škola. Nevšímaví rodiče považují často své dítky za anděly nevinnosti; bohužel namnoze až pozdě shledávají, že květ jejich srdce je otráven tajnými hříchy. Jak nutná je zde vyšší ochrana, ochranná ruka čisté Panny! Matka, která své dítky zasněvila Rodičce Boží, denně jí je doporučuje a dobrou výchovou je navádí k úctě Panny Marie, pocituje nevypravitelnou útěchu. Kolik duší bude na věčnosti děkovati za zachování nevinnosti své zbožné matce! Jaké to povzbuzení pro matku, aby své dítky již záhy svěřovala Panně Marii!

Sv. Anselm vypravoval jedné ze svých sester, předkládaje jí rozjímání o dětství Pána Ježíše, legendu, která byla za tehdejších časů velmi rozšířená: Když Panna Maria utíkala před ukrutným Herodem do Egypta, přišla s Ježíškem na poušť, kde se dostala sv. rodina mezi loupežníky. Při pohledu na milé Děťátko nemohl jim náčelník nic zlého učiniti, ba naopak nabídl jim svou skrýši za přístřeší a poskytl jim všeho, čeho potřebovali. Maria Panna byla všecka dojata tou láskou a úslužností, jakou loupežník projevoval jejímu Dítku. Když odcházela, srdečně mu děkovala s ujištěním, že před smrtí bude za svoji laskavost odměněn. Ujištění se splnilo. Loupežník ten byl oním lotrem Dismasem, jenž byl ukřižován po pravici Pána Ježíše, a jenž slyšel od něho slova: »Amen, amen pravím tobě, ještě dnes budeš se mnou v ráji!« Kdo by pochyboval, že podle této krásné legendy, nejsvětější Panna, stojíc pod křížem, ukázala se rnu jako útočiště hříšníků?

Pannu a mučednici sv. Justinu, chtěli ukrutní pronásledovníci, zvláště pak kouzelník Cyprián, všemožně svést k nečistotě. Ale Justina se nedala. Vrhla se na kolena, a s důvěrností i vřoucností volala k neblahoslavenější Panně: »Ó Maria, věži ze slonové kosti, ochranitelko nevinnosti, stůj při mně, abych i já zůstala čistá a neposkvřněná, jako kost slonová, a silná, jako věž, proti všem pronásledovníkům nevinnosti a života!« A hle, přišla pomoc shůry. Justina byla na přímmluvu Panny Marie zázračně vysvobozena z rukou těch, kteří ji chtěli poskvřniti.

Žil v Itálii zbožný kníže. Když se ho tázali, jak nabyl své opravdové snahy po dokonalosti, odpověděl: »Často jsem pohlížel na krásné obrazy slavných mariánských umělců. Tím jsem si vytvořil v mysli obraz o spanilé kráse Mariině. Mariin obraz v mé duši plní mne nadšením, kdykoli

naň pomyslím, a chrání mne před hříchem; vždyt' tolik toužím, abych jednou v nebi spatřil živý originál tohoto nádherného obrazu.«

Duše dítěte, duše jinocha a dívky, je velmi vnímavá pro krásu. Když pozoruje ctnosti Mariiny, snadno se pro ně nadchne, a zatouží, aby si je osvojila. Není každému dáno, aby byl umělcem, malířem, sochařem. Ale každý z nás může s pomocí Boží vytvořiti ze své duše obraz Matky Boží. Jakmile se mladá duše nadchla k lásce a k následování čisté Panny, již tak snadno nepropadá zkáze. Dovede snáze kráčet bez úhony nečistým světem. Maria Panna jest mocná Královna srdcí, a dokud zůstane Královnou srdce, nemá do něho přístupu ani satan ani hřích. Jak to povzbuzuje zbožnou matku, aby záhy zasvětila své dítě mocné Královně nebes i země!

Roku 1586 narodil se zbožným rodičům v Parmě v Itálii hošík, jemuž dali na křtu sv. jméno Mikuláš. Jeho příjmení bylo Zucchi. Již v nejtětlejším mládí měl velikou lásku k Panně Marii. Když mu bylo dvanáct let, napsal slavnostní zasvěcení Panně Marii, kterým jí odevzdal svou duši i své tělo, a ji prosil, aby ho chránila jako svůj vlastní majetek. Matka Boží přijala zasvěcení a odměnila je převelikou milostí. Nebot' Mikuláš mohl jako stařec říci: »Po celý svůj život neposkvřnil jsem duši svou hříchem nečistoty a za to děkuji jen ochraně Panny Marie, které jsem se zasvětit již ve svém dětství.«

Když mu bylo šestnáct let, vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova, žil svatě a stal se slavným kazatelem. Mnohé hříšníky, kteří po celá léta žili ve zvyku těžkého hříchu, přivedl na lepší cestu. Prostředek, kterého užíval, byla malá pobožnost k Matce Boží, kterou ukládal kajícím, a o které často kázával: Kdo se chce uchrániti hříchu nečistoty, at' se modlí

ráno a večer »Anděl Páně« a tuto modlitbu: »Paní má a Matko má, tobě se zcela věnuji. Tobě zasvěcuji své oči, své uši, svůj jazyk, své srdce a celé tělo své. Opatruj mne jako svůj vlastní majetek! Amen.« A v pokušení se modlí: »Paní má a Matko má, pomni, že jsem tvůj, opatruj mne jako vlastní majetek svůj!«

Jinoch přišel do Říma. Po kázání P. Zucchiho přišel k němu a vylíčil mu smutný stav své duše: Propadl hříchu nečistoty a tím tak zmalomyslněl, že neměl odvahy roztrhati pouta hříchu. Kněz ho potěšil slovy: »Jen měj důvěru v milost Boží. Kdybys měl to neštěstí a zase upadl do hříchu, přijď hned ke mně, s radostí tě vždycky přijmu.«

Jinoch povzbuzen laskavostí kněze, vrátil se několikrát, avšak nebylo pozorovati polepšení. Konečně řekl mu kněz: »Synu můj, k spáse tvé duše dám ti za královnu a matku, nejsvětější Pannu Marii. Jestli ji přijmeš a se osvědčíš jako její syn, doufám, že ti za to vyprosí potřebnou pomoc, abys unikl nástrahám zlého ducha. Jako znamení tvé ochoty, prosím tě jen o jednu věc: Ráno při vstávání se pomodlí Zdrávas, ke cti nejčistšího panenství Mariina, a potom přidej: »Paní má a Matko má, atd.« Večer opakuj tutéž modlitbu. Když za dne nebo v noci bude tě pokoušet zlý duch, modli se hned: »Paní má a Matko má, pomni, atd.« Jinoch byl potěšen, a slíbil knězi, že všechno splní. Několik dní potom opustila jeho rodina Řím, a on musel s ní. Před djezdem navštívil P. Zucchiho, obnovil svoje předsevzetí a prosil o požehnání.

Po čtyřech letech se vrátil do Říma a spěchal ke knězi. Kněz se podivil, že se jinoch po celé čtyři roky uvaroval smrtelného hříchu, a tázal se po příčině. Jinoch odpověděl: »Za své obrácení děkuji oné modlitbě, které jste mne naučil před čtyřmi roky. Ani jednoho dne jsem ji nevynechal

a byl-li jsem překvapen pokušením, ihned jsem se obrátil na Pannu Marii o pomoc. Její pomoci děkuji, že jsem neklesl«. Když P. Zucchi vypravoval onen příklad v kázání, rozhodl se jinoch, kterého špatný přítel sváděl k hříchu, že se obrátí a začne lepší životi. Přerušil styky s oním špatným přítelem, a šel dle rady kněze na duchovní cvičení. Brzy (se duše jeho uzdravila, a čím více dříve hřešili, tím horlivějším se stal potom ve zbožnosti. Šest měsíců uplynulo od jeho obrácení. Tu ho zlý duch sváděl, aby zase navázal styky s bývalým svým přítelem: »Hle, mohl bys také svého přítele přivést na dobrou cestu.« Jinoch uvěřil, a odebral se k domu přítele. Již otvíral dveře, když si vzpomněl na radu, jakou mu dal kněz, a modlil se: »Paní má...« Sotva modlitba ukončil, cítil, jak někdo uchopil jeho ruku a odváděl ho zpět. Jinoch přišel k sobě, ohlížel se po svém zachránci, a však nikoho neviděl.

Divotvůrce posledních, tří století jest sv. Gerard Majella (1726—1755). Od malička byl vroucím ctitelem Mariiným. Vyjádřil se tak krásně, že by si bylo přáti, aby se tak mohla vyjadřovati i naše mládež, školní, i škole odrostlá. Světec řekl: »Madona uchvátla mi mé srdce!« Když si mládež zamiluje celým srdcem přečistou Královnu nebes, pokvetou zase v naší vlasti čisté Václavové a čisté Anežky. Ctnost andělská, svatá čistota, jest oblíbená ctnost Mariina. Kdo miluje Marii, miluje i její kvítek, andělskou lilii. Pokladem mládeže jest nevinnost srdce. Nechce-li matka, aby její děti ztratily tento poklad, ať je svěří ochraně Panny panen a zasvěti je té, která jest po Bohu nejmocnější.

PANNA MARIA VEDE KE STAVU KNĚŽSKÉMU A ŘEHOLNÍMU.

Zbožné matce, která vroucně uctívá Rodičku Boží a své dívky zasvětila Panně Marii, dostává se nezdídka na její přimluvu milosti, Že buď jedno, neb i více jejich dítek, bývá od Pána Boha povoláno ke stavu kněžskému a řeholnímu. Je to jedna z největších milostí, jakou může Pán Bůh udělit. Zbožné matky jsou kořeny kněží. Veliký svatý Augustin je plodem modlitby své matky, svaté Moniky. Je možno, aby zbožná matka, která zná krásu a vznešenost stavu kněžského a řeholního, neprosila o milost, aby její dítě bylo do toho stavu povoláno? Podle svatých Otců jsou kněží sloupy církve, vrátní království nebeského, vyslanci Boží; důstojnost jejich je nesmírná. Stav, řeholní je ráj na zemi. Po křtu svatém je řeholní povolání největší milostí, kterou Pán Bůh může udělit člověku, nejkratší a nejsnadnější cestou do nebe.

Jednou se Panna Maria zjevila jinochovi, ukázala mu nádherné, zářící koruny, a pravila mu: »Chceš-li dosíci těchto korun, vstup do stavu řeholního!«

Zbožná matka navštívila jednou se svým devítiletým synáčkem mariánské poutní místo; vykonali spolu pouť. Když se vrátili domů, pravila matka: »Tak, nyní jsem odevzdala Ludvíčka Matce Boží. Řekla jsem jí« - dodala vesele, položertem - »dělej si s ním, co Ti libo. učň jej třeba biskupem!« A skutečně, Panna Maria udělá z něho biskupa; byl to biskup Ludvík Wahl v Drážďanech, apoštolský vikář saský, který zemřel r. 1905.

Veliký apoštol Varšavy a Vídně, sv. Klement Maria Hofbauer, náležel od dětství svaté Panně. V jejím chrámě tasovickém byl pokřtěn, v něm i ministroval. Když ho matka pochválila,

a chtěla mu dáti odměnu, vyprošoval si jen dovolení, aby se směl postit v sobotu a před svátky mariánskými. Drobné obnosy, které získal dobrovolným postem, rozdával chudým. Tak uctíval Matku Boží od svého sedmého roku. Před obrazem Panny Marie se často modlival:« Matko má, budeš-li se za mne přimlouvati, stanu se svatým!« Maria splnila jeho touhu. Přes veliké překážky přivedla ho do kláštera, ke kněžství, i na posvátné výšiny řeholní a kněžské svatosti. Láska k Matce Boží patřila k životnímu jeho programu. Modlitbou mariánského růžence zachránil nesčíselný počet duší pro nebe a získal přemnoho mladých inochů pro vzorný katolický život i pro vzornou katolickou činnost.

Velkým ctitelem mariánským byl patron duchovních správců, svatý farář Jan Maria Vianney. Když byl ještě hošíkem, říkával si často, když pásł ovce, nebo pracoval v otcovském vinohradě, nebo se učil ve škole:« Musím si dát na sebe pozor, Panna Maria se na mne dívá; ať má ze mne radost!«

Malý Jan Bosko chtěl se stát knězem; ale zdálo se, že to není možné. Soused Turko ho těšil: »Neboj se, Jeníku, buď jen hodný, Panna Maria ti pomůže.« Kteréhosi srpnového rána přiběhl Jeník na vinici všecek rozradostněn.

»Proč jsi dnes, Jeničku, tak veselý ?« tázal se Turko.

»Dnes jsem už jistý, že budu knězem.*

»dej pokoj! Jak to?«

»Měl jsem dnes v noci sen, který se splní. Zdálo se mi, že přichází ke mně vzácná paní a přivádí mi veliké stádo, které pásła.« Vidíš, Jeničku, to stádo? Svěřuji je tvé péči.« »Ale, milá paní,« řekl jsem, »jak se mám postarati o tolik oveček a beránků? Nemám, kam bych je zavedl na pastvu.« »Nic se neboj, o to se postarám já,« řekla mi paní, a zmizela. -

Sen mě tak potěšil, že se již nebojím o svou budoucnost.« Mladý šlechtic konal po moři cestu ve společnosti řeholníka a jiných osob. Cestou četl špatnou knihu, v níž měl zvláštní zálibení. Hlasitě velebil její krásu a nabídl ji také řeholníkovi. Mnich vzal knihu, ale sotva přečetl několik řádků, zavřel knihu, a vrátil majiteli bez prodlení: »Mám dosti toho, co i sem přečetl; takové výrobky může člověk poznati po - vůni.«

»Co tím chcete říci?«, tázal se mladý muž. »Chci tím říci,« pravil řeholník, »že otravující zápach, jež vydechují taková díla, podobá se zápachu mrtvol, jež jest cítiti zdaleka. Víím také, že jsou lidé, kteří v tom nalézají pastvu svého srdce. Každý hledá svou radosti Co mne se týče, nemám, díky Bohu, takové touhy. Račte dovoliti, abych zůstal takový, jaký jsem.« Tato odpověď zarazila mladého muže, jež se zastyděl za svou nestoudnost. Mnich poznal jeho rozpaky; chránil se však, aby toho použil k svému prospěchu a mladého muže pokořil ještě více. Naopak vynasnažil se vlídným chováním a veselou náladou zábavu rozproudit. Poněvadž byl zbožný a učený, podařilo se mu brzy řeč obrátiti na předmět náboženský. Velebil kouzlo ctostného života a snažil se vylíčiti blaženost čistého, nevinného srdce. Řeč řeholníková, a jeho další zábava, učinily hluboký dojem na mladého muže. Než přišli k cíli své cesty, otevřel mu celé svoje srdce. Byl kdysi zbožně vychován, ale potom zkážen ve světě špatnými příklady. Slíbil řeholníkovi, že se polepší. Aby ho zkusil, otázal se řeholník: »Nechtěl byste dáti Matce Boží malý dárek ?« »Ano, rád«, odpověděl. »Přesvědčím se«, pokračoval řeholník. »Zdali pak byste z lásky k Panně Marii roztrhal onu knihu, kterou jste dříve tak chválil, a vhodil ji do moře?« »Zde jest, otče duchovní,« pravil mladík. »Nikoli,« odpověděl kněz, »chci, abyste tak

učinil sám a Matce Boží přinesl dar.« Mladík tak učinil. Tato odhodlaná oběť stala se pro něho pramenem hojných milostí. Když se navrátil do otcovského města Janova, byl přímluvou Panny Marie v srdci svém všecek změněn. Nedbaje ohledů lidských, opustil své druhy a zanechal všech zábav. Nato se zřekl statků a své rodiny, a vstoupil do kláštera, v němž setrval až do své smrti, jsa ozdobou a vzorem svým spolubratřím, a skonal smrtí blaženou.

DĚTI NUTNO VĚSTI K PANNĚ MARIÍ.

Veliké tajemství výchovy dítek záleží v tom, že z nich vychováme dítky mariánské a záhy jim do srdce vštěpujeme dětinou lásku k Panně Marii. Zapustila-li tato pobožnost v duši, kořeny, činí zázraky nevinnosti a svatosti. Úcta Panny Marie jest - dle učení svatých Otců - neklamné znamení vyvolení věčného a klíč k pokladům milosti Boží. Svätý Jan de la Salle, který založil řeholi k ochraně nevinnosti, často říkával svým bratřím: »Abyste učinili své povinnosti zadost, k tomu je z nejlepších prostředků, míti zvláštní úctu k Matce Boží a živiti ji u svých žáků.« Jakmile se začne rozum dítky probouzeti, začíná zbožná matka vkládati do srdce maličkých lásku k Matičce nebeské a učí je zbožně se modlit Zdrávas. Tato modlitba je jako nebeská rosa, která oplodňuje duši. První Zdrávas, které pronesl anděl, stalo se lidstvu zdrojem spásy. Poněvadž se naše spása tímto pozdravem začala, je spása jednotlivce jakoby spojena s touto modlitbou. Jakmile se dítě naučilo této nebeské modlitbě, neopomine mu dobrá matka doporučovati, aby se denně, ráno a večer, zbožně modlilo tři Zdrávasy za ochranu před hříchem. A jak líbezně zní proslulá modlitba Pátera Zucchiho: »Paní má a Matko má«,

atd. na rtech matky a jejich dětí! Touto modlitbou vymohlo si už bez počtu duší ochranu a milost Panny Marie.

V životopise mnohých světců čteme, kterak se jim Panna Maria často již v jejich dětském věku zjevovala, když navštěvovali její obrazy. Sv. Odilo byl jako dítě chromý na obě nohy; vlezl do kostela před oltář Matky Boží a zvolal: »Matičko přemilá, pomoz mi povstati!« A hle! Zázračné cuknutí projelo mu údy, mohl povstati, a byl zdrav. Devítiletý sv. Alois složil před obrazem Matky Boží slib ustavičné čistoty. Patron misionářů, sv. františkán Leonard z Porto Mau-rizio (1676—1751) již jako chlapec vodil jiné děti k obrazům Panny Marie. Proto navádí zbožná matka své děti, aby navštěvovaly obrazy Matky Boží a zdobily je květinami. Bl. Křišpín z Viterba byl jako pětiletý chlapeček zasvěcen od své zbožné matky bl. Panně Marii. Od toho okamžiku nepřestal milovat svou nebeskou Matku. Když mu bylo deset roků, byl dán do učení k jednomu ze svých strýců, jenž byl obuvníkem. Mladičky učení byl příčinlivý. Večer každé soboty dostal od strýce něco peněz. Šťastný hoch běžel ihned na náměstí a koupil kytici květin. »Dejte mi nejkrásnější, jakou máte,« říkával květinářce, »neboť bude odevzdána velmi vznešené Paní.« Pak šel a přinesl kytici k soše, nebo k obrazu bl. Panny Marie, a tam obětoval kytici své Matce. V neděli zůstával po celé dopoledne ve chrámu Páně, kde s největší radostí přihluoval při mších svatých. Sv. Filip Neri, sešlý věkem a přebohatý zásluhami, roznemohl se zimnicí. V nemoci choval se velmi trpělivě: nepovzdech, ani nezalkal. Často ho bylo slyšeti, jak šeptá: »Pane, rozmnož bolest, ale rozmnož také trpělivost!« Když jednoho dne téměř dvanáct hodin byl trápen nejprudšími bolestmi, přišli večer lékaři, ohledati tepnu a prohlásili, že již nezůstane dlouho na živu. Uchvácení žalem mlčky

stáli kolem něho duchovní synové. Tu náhle zvolal světec hlasitě: »Svatá Panno Maria!« Kdyžto uslyšeli, přichvátali k němu lékaři a přítomní; i viděli světce, že má obličej ozářený nebeským světlem a ruce pozdvížené, jakoby chtěl někoho obejmouti. Při tom volal s vřelými slzami: »Milá Panno Maria, nejsem hoden, že přicházíš mne navštívit a mne zprostit mých bolestí.« Lékaři mu domlouvali, aby se tak neunavoval, že se tím nemoc zhoršuje. Na to jim řekl: »Já vás již nepotřebuji. Svatá Panna ke mně přišla a uzdravila mne.« Lékaři sáhli mu opět na tepnu a shledali, že jest zproštěn zimnice, a při síle; druhého dne ráno mohl vstáti. Ani představit si nelze, jak vděčný byl Filip své milé Paní - ten Filip, který se hned v dětství zasvětil Marii Panně a svým duchovním synům doporučil ustavičně, aby byli zbožnými ctiteli Panny Marie. Říkával: »Vězte, moji synové, a věrte mi, že není mocnějšího prostředku k dosažení milosti od Boha než utíkat se k Matce Boží. Kdo chce milost, uchyl se k Marii!«

K známému kazateli Hunoltovi přišel lehkomyšlný mladík, jenž se sháněl po světských rozkoších a kochal se v hříchu a nepravostech. Zbožný kazatel napomenul mladíka s otcovskou přísností. Nešťastník se pousmál a pravil: »Milý otče, denně se modlím k Panně Marii, ta se již postará, abych nezahynul.« Na to dí vážně ctihodný Otec: »Milý synu, máš velmi bludný pojem o účtě a pomoci Panny Marie. Domníváš se, že tě zachráni, když se schválně vrháš hříchu do náručí? Jdi a vrhni se s mostu do proudu řeky, a důvěřuj v pomoc své matky která stojí na břehu. Vrhni se doprostřed plamenů a volej k svému otci, aby tě z ohně vysvobodil. Jestliže se sám opět a opět vrháš do hříchu a takto si sám uzavíráš bránu nebes, ani Bůh ti nemůže pomoci, nemůže tě spasiti. A Panna Maria má větší

moc než Bůh ?« Slova ta účinkovala. Mladík se vzpamatoval a činil pokání. Od té doby nemodlil se k Panně Marii toliko ústy, nýbrž i srdcem, následoval její cnosti, a spasil duši.

SVATÁ ZPOVĚĎ A SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ ZA POMOCI PANNY MARIE

Je-li v životě dětí doba, kdy je nutno naváděti je k tomu, aby hledaly útočiště u Panny Marie, je to zvláště první svatá zpověď a první svaté přijímání. Dětské hříchy se často podceňují. A přece hříchy dětské působí dále v životě, nezahladí-li se pokáním. Sv. Řehoř Veliký vypravuje o pětiletém chlapci, který měl zvyk, rouhati se velebnosti Boží. Otec ho vážně za to nepotrestal. Chlapec upadl do smrtelné nemoci. V posledních okamžicích přepadla ho strašlivá hrůza, viděl ďáblы, jak se blíží. Otec ho přivinul na svou hruď. Chlapec vzkřikl: „Tatínku, zadrž je, zadrž! Vidím mouřeniny, kteří si mě chtějí vzít.“ - Ihned nato zemřel s rouháním na rtech. - Bylo-li dítko svedeno, a tajně se dopustilo hříchů nemravných, je veliké nebezpečí, že bude tyto hříchy zamlčovat. Proto je povinností matek, napomínati své děti, aby se zpovídaly dobře a ničeho nezamlčovaly. Ať vykonají s dítkem devítidenní pobožnost k Matce Boží o milost dobré zpovědi! Panna Maria pomůže jistě.

Rovněž chopí se zbožná matka všeho, aby své děti připravila k svatému přijímání, dala je obléci do svatého škapulíře a zprostředkovala jejich přijetí do Mariánských bratrstev a družin. Zbožné dítě bude útěchou svým rodičům po celý jejich život.

POBOŽNOST K SRDCI PANNY MARIE

Zbožná, matka připomíná častěji svým dětem velkou událost z dějin zasvěcení Panně Marii: dne 31. října 1942 celá Církev a celé pokolení lidské bylo papežem Piem XII. zasvěceno neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Pobožnost k Srdci Mariinu začala se šířit mezi katolickým lidem zásluhou svatého Jana Eudesa. Eudisté slavili svátek Srdce Mariina od r. 1648. V devatenáctém století bylo velmi uctíváno Srdce Mariino v bratrstvech nejčistšího Srdce Mariina. Jedno z nich bylo r. 1861 založeno na Svaté Hoře v Čechách; do r. 1945 bylo v něm zapsáno 311 774 členů. Neobyčejný rozvoj úcty k neposkvrněnému Srdci Mariinu nastal po zjeveních Matky Boží ve Fatimě v Portugalsku. Bylo celkem 6 zjevení, první 13. května 1917, poslední 13. října 1917. Při posledním zjevení pronesla Matka Boží vroucí přání, aby se lidé hodně zasvěcovali jejímu neposkvrněnému Srdci, Zbožní věřící plnili radostně Mariino přání. Zasvěcovali se jí jednotlivci, nebo skupiny, zvláště katolické rodiny, až za hrozné druhé světové války zasvětil svatý Otec Srdci Mariinu celé pokolení lidské. Roku 1942 zavedl také pro celou Církev svátek neposkvrněného Srdce, a stanovil jeho slavení na den 22. srpna.

Dne 13. května 1946 byla socha Panny Marie Fatimské slavně korunována papežskou korunou. Tím se přidružila Matka Boží Fatimská mezi nejslavnější mariánské sochy. Na celém světě jest asi 430 mariánských obrazů nebo soch, které byly korunovány Z nich je v naší republice šest: Panna Maria Svatohorská a Bohosudovská v Čechách, Svatokopecská, Starobrněnská a Svatohostýnská na Moravě a Starohorská na Slovensku.

Kdo je zasvěcen Matce Boží, snaží se následovati ctností

Mariiných, zvláště její pokory a čistoty. Církev svatá udělila odpustky 300 dní na povzdech: Nejčistší Srdce Mariino, výpros mi od Ježíše srdce čisté a pokorné. (13. I. 1922).

V dějinách kongregace nejsvětějšího Vykupitele dočítáme se o události, která jest zaznamenána jedním ze ctihodných Otců této kongregace takto:

Při jedné misii přišel ke mně po skončeném kázání o Matce Boží stařec a prosil, abych ho vyzpovídal. Byl pln radosti a pravil ke mně: „Ach, velebný pane, Panna Maria prokázala mi velikou milost.“ - „A jakou milost vám prokázala?“, ptal jsem se s přátelskou účastí. - „Jakou?“, vece dále stařec. - „Vězte, že jsem po třicet let konával samé svatokrádežné zpovědi, poněvadž jsem si netroufal se zpovídati z jistého hříchu; po celou tu dobu octl jsem se několikrát ve velikém nebezpečství, ano i v nebezpečství života. Kdybych byl umřel v tom bídném stavu, byl bych býval na věky ztracen. Nyní však Panna Maria pohnula mým srdcem.“ - Při vypravování přeléval hojně slzy, - Vyzpovídal jsem ho, a po svatě zpovědi se táží: „Konal jste nějakou pobožnost k blah. Panně Marii, že vám nedala zahynout?“ Odpověděl kající: „Postil jsem se každou sobotu na počest bl. Panny Marie, a tomu připisuji dnešní své obrácení“.

MODLITBA MATKY K NEPOSKVRNĚNĚMU POČETÍ PANNY MARIE

Pozdravuji tě, Panno Maria, běloskvoucí lilie nejsvětější Trojice, skrze Srdce tvého milého Syna. Hle, padám ti k nohám a uctívám tě co nejpokorněji. Pán Bůh Tě povýšil nesmírně nade všechny tvory a uchránil tě od poskvrny dědičného hříchu. Raduji se s tebou. Na věky budu chváliti Pána Boha za toto tvé vyznamenání.

Hle, ke cti tvého Neposkvrněného Početí zasvěcují a odevzdávám ti do vlastnictví všechny své děti. Vezrni je - pro své Neposkvrněné Početí - do své zvláštní ochrany, zachovávej je v nevinnosti, dobrá Matko! Nedopouštěj, aby tyto chrámy tobě zasvěcené byly znesvěceny! Veď a říd' je k životu věčnému! Vypros jim zvláštní lásku k tobě a nedopouštěj, aby ani jedno z nich nezahynulo! Amen.

MODLITBA MATKY ZA VLASTNÍ DĚTI

Panno Maria, svatá patronko křesťanských matek, přicházím, abych doporučila tvému mateřskému Srdci poklad, který mne Pán Bůh svěřil. Sebe jsem ti již úplně zasvětila. Dnes přicházím, abych ti zasvětila i to, co mám na tomto světě nejmilejšího. Maticko Ježíšova, své dítě ti nyní nabízím. Přijmi a ochraňuj je, pro lásku Pana Ježíše, jenž se ve své veliké lásce obětoval za nás a se tak láskyplně ujímal dítek! Nejsladší Matko! Tvé Srdce je nám stále otevřeno a je nám pramenem milosrdenství a lásky: šťasten, kdo se ti zasvětil již od dětství! Já, které se od Pána Boha dostalo mateřských práv, zasvěcují ti své dítě úplně a slibuji ti jeho jménem nejčistší lásku a věrnost. Matko dobrotivá, račiž přijmouti toto mé dítě v jeho nevinnosti do počtu svých chráněnců! Chraň je všeho, co se ti nelíbí! Připrav jeho srdce na přijetí milosti a zbožnosti! A ještě jednu prosbu mám, Orodovnice má! Pomáhej mi, abych dobře plnila povinnosti křesťanské matky; pomáhej mi, bych své děti vychovávala tak, aby zasloužily slouiti i dětmi Tvými! Amen.

* * *

P. František Suchomel, C. Ss.R.
ZASVĚŤTE DÍTKY PANNĚ MARIÍ

Vydalo nakladatelství sv. Izidora
se sídlem v Okružní ul. 505/2 v Liberci
Vytiskla Tiskárna macek-kusala
sídlm v ul. U Rybníka I I v Jablonci nad Nisou
Rok vydání L.P. 2014

Odpovědný redaktor Ing. Nikol Lorencová
Obálka, sazba a zlom od Česká-grafika.cz
Vyšlo v Edici Modlitby
I. vydání
Doporučená cena 33 Kč

ISBN: 978-80-905718-0-8

